

Vespres d'Arnadí

És un grup i una orquestra especialitzats en la interpretació del repertori barroc amb instruments d'època. Creats el 2005 sota la direcció de Dani Espasa i Pere Saragossa, entre les seves actuacions cal destacar les realitzades al Festival de Músiques de Torroella, Músiques Religioses de Girona, Festival Sacro de Las Palmas, Cicle de Cantates de Bach a Madrid (en tres edicions), Festival Cidade de Lugo, Festival de Música Antiga de Sevilla, Festival Via Stellae, Auditori de Barcelona, Auditori Enric Granados de Lleida, Sala Maria Cristina de Màlaga, a més d'altres sales de concerts de Catalunya, el País Valencià i Espanya. Amb el segell Musièpoca han enregistrat dos CD: *Charles Desmazures: Pièces de symphonie*, disc que ha rebut crítiques internacionals excel·lents i va ser guanyador de la Muse d'Or el juny de 2010 i *Josep Mir i Llussà: música religiosa per a doble cor i orquestra*. La primavera del 2015 apareixerà el seu tercer disc, dedicat a les àries de Händel escrites per a la soprano Anna Maria Strada del Pò, que va estrenar 25 de les òperes d'aquest autor. El 2015 tenen previstes actuacions als festivals de música de Lugo, Madeira, Peralada i al Festival Händel de Halle, on presentaran el nou CD. Les acadèmies, nom que reben els concerts en el segle XVIII, eren habitualment ofertes als capvespres –VESPRES–, com a postres dels sopars distingits de famílies nobles i burgeses. Carabassa, sucre i ametlles són els ingredients de l'ARNADÍ, un dels dolços més antics que encara es menja a l'àrea de Xàtiva, ciutat socarrada per Felip V en ple Barroc (1707).

Violins primers: Nick Robinson, Elisabeth Bataller, Adriana Alcaide. *Violins segons:* Maria Roca, Kathleen Rose Ann Leidig, Elena Borderías. *Viola:* Natan Paruzel. *Violoncel:* Oleguer Aymami. *Violone:* Vega Montero. *Tiorba:* Josep Maria Martí. *Oboè:* Pere Saragossa. *Direcció, orgue i clavecí:* Dani Espasa.

Manel Valdivieso, director

Manel Valdivieso és el director artístic de la JONC des de l'any 2001. Nascut a Barcelona, cursà els estudis musicals a l'Escolania de Montserrat i als conservatoris de Badalona i Barcelona. Completà la seva formació estudiant anàlisi amb Benet Casablanca i direcció d'orquestra amb Antoni Ros Marbà.

Ha dirigit les principals orquestres espanyoles, com les de la Corunya, Granada, Tenerife, Madrid (Nacional, Sinfónica i RTVE), Bilbao, Castella i Lleó, Santiago de Compostel·la, Còrdova, Sevilla, Principat d'Astúries, Màlaga, Balears, etc. Paral·lelament ha desenvolupat una exitosa trajectòria operística que l'ha dut a debutar, entre d'altres, al Gran Teatre del Liceu, Teatro Real de Madrid, Òpera Nacional de Corea (Seül) i a l'Òpera de Washington DC, amb títols com *L'elisir d'amore*, *El barber de Sevilla*, *Carmen*, *Lucia di Lammermoor*, *Il trittico*, *Madama Butterfly*, *Il trovatore*, *Turandot*, *Tosca*, *The turn of the screw* i d'altres. Ha enregistrat per a Harmonia Mundi, Naxos, TV3-Catalunya Música i Columna Música diferents projectes discogràfics, la majoria centrats en l'obra de compositors actuals.

Malgrat el fort impuls internacional de la seva activitat recent, ha mantingut sempre un ferm contacte amb la realitat musical del nostre país col·laborant i participant decisivament en molts nous projectes professionals impulsats per conjunts de perfil jove o de nova creació, com ara Girona XXI, Murtra Ensemble, Camera Musicae, Orquestra de Cambra de Cervera, Orquestra Barroca Catalana, Orquestra de Cambra de Granollers i molts d'altres.

Entre la seva activitat recent, destaquen les col·laboracions amb Simfònica de Frankfurt-Oder (BSOF-Alemanya), BOS (Bilbao Orkestra Sinfonikoa), OFM (Orquestra Filarmònica de Màlaga), OCG (Orquestra Ciudad de Granada), ORTVE i Orquestra de Cambra de Ginebra (Suïssa).

Ha estat el titular de l'aula de direcció d'orquestra al Musikene del 2010 al 2013 i actualment és professor al Conservatori Superior del Liceu (Barcelona).

DIJOURS, 23 DE JULIOL DE 2015 – 21.00 h
Estiu al Palau Sala de Concerts



La Venècia de Vivaldi

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ



Laia Frigolé, soprano 1
Neus Llorens, soprano 2
Oriol Rosés, contratenor
Cor de Noies de l'Orfeó Català (Pere Lluís Biosca, director)
Vespres d'Arnadí (Dani Espasa, director)
Manel Valdivieso, director

L'Escola Coral rep el mecenatge de:



Amb la col·laboració de:



Troba'ns a:



www.palaumusica.cat

Programa

I

- Tomasso Albinoni** (Venècia, 1671-1751)
Simfonia en Sol menor, T.Si 7 5'
Allegro-Larghetto e sempre piano-Allegro
- Antonio Vivaldi** (Venècia, 1678-1741)
Laudate Dominum, RV 606 2'
- Francesco Maria Veracini** (Florència, 1690-1768)
Fuga o capriccio con 4 soggetti 3'
- Antonio Lotti** (Venècia, 1667-1740)
La vita caduca 7'
Madrigal a cinc veus sobre un text de Pietro Pariati (1665-1733)
- Antonio Lotti**
Crucifixus a 8 4'
- Alessandro Marcello** (Venècia, 1673-1747)
Concert per a oboè en Re menor 7'
Andante e spiccato-Adagio-Presto
- Antonio Vivaldi**
Laetatus sum, RV 607 4'

II

- Antonio Vivaldi**
Gloria, RV 589 30'

Proper concert

Jordi Masó, piano

DILLUNS, 03.08.15 – 21.00 h
Sala de Concerts

E. Morera: *Dues danses*
E. Granados: *Escenas románticas*
E. Granados: *Allegro de concierto*
F. Mompou: *Escenas d'infants*
X. Montsalvatge: *Sonatine pour Yvette*
J. Turina: *Danzas fantásticas*



Comentari

La particular lluminositat de Venècia, amb contrastos que el cèlebre pintor Giovanni Antonio Canal “Canaletto” plasmà en moltes de les seves obres, queda palesa també en la producció musical de compositors com Tomasso Albinoni, Alessandro Marcello o Antonio Vivaldi, sens dubte animada per l'aspecte festiu que ha donat fama a aquesta ciutat.

La primera peça, la *Simfonia en Sol menor, T.Si 7* de Tomasso Albinoni és certament representativa d'aquella constant variació, comunicada en termes de ritme i també com a fluctuació entre les diverses tonalitats de la paleta cromàtica. El contrast s'escenifica dins de la mateixa línia melòdica, i no tant mitjançant el contrapunt, com és freqüent al Barroc de l'Europa septentrional. Vivaldi, mestre en l'art d'aquest dramatisme jocós, aprofità també els recursos de la veu humana per explorar els matisos de la proposta de salut espiritual que es dona en el si del cristianisme. El seu *Laudate Dominum, RV 606* és una celebració que avança i s'afirma cercant la plenitud en el mateix sentit que ho farà al salm *Laetatus sum, RV 607* o, en la segona part –ja de manera més grandiosa i complexa, com el veritable monument barroc que és–, en el seu *Gloria, RV 589*: una obra majestàtica, que sembla convidar l'oient a ser participi d'una joia supraterrènica. Abans, però, Francesco Maria Veracini, l'únic compositor dels aquí reunits que no nasqué a Venècia (de fet, passà bona part de la seva vida viatjant, amb estades a diverses corts europees, com ara la de Praga o Dresden), proposa en la seva *Fuga o capriccio con 4 soggetti* un exercici fascinant de contrapunt, exercici que demostra ser no merament acadèmic, atenent a la seva bellesa i expressivitat. Si bé Antonio Lotti és potser el menys conegut dels grans compositors venecians, mereix esment per la seva més que notable habilitat en l'escriptura de peces vocals, entre les quals el madrigal *La vita caduca* o l'impressionant *Crucifixus a 8*. Canviant de gènere, el concerto barroc troba en la producció d'Alessandro Marcello alguns exemples de gran valor. Així, el *Concert per a oboè en Re menor* transita per diferents estats d'ànim, sense perdre mai de vista la dialèctica entre el conjunt i la part destacada, configurada dins d'aquell però amb progressiu protagonisme.

Jacobo Zabalo, crític musical

Textos

Antonio Vivaldi (Venècia, 1678-1741)

Laudate Dominum

*Laudate Dominum omnes gentes
Laudate eum, omnes populi
Quoniam confirmata est
Super nos misericordia eius,
Et veritas Domini manet in aeternum.
Gloria Patri et Filio et Spiritui Sancto.
Sicut erat in principio, et nunc, et semper.
Et in saecula saeculorum.
Amen.*

Lloeu el Senyor

Lloeu el Senyor tots els pobles,
lloeu-lo totes les nacions.
Perquè ens ha estat confirmada
la seva misericòrdia.
I la veritat del Senyor durarà per sempre.
Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant,
com era al principi, ara i sempre,
pels segles dels segles.
Amén.

Antonio Lotti (1667-1740)

La Vita caduca

Text de Pietro Pariati (1665-1733)

*In una siepe ombrosa
Quand' il Sol cò suoi raggi i monti indora*

Pompa ed onor di Flora apre il bel seno

una vermiglia rosa.

*Mà le foglie odorate e porporine
circondano le spine
e cade in sù lo stelo
con pallide agonie
quando de lumi il Rè parte dal Cielo.*

*Quindi ben lasso apprendo
que terrena beltà simile à un fiore
circondata da pene
con effimera vita e langue e more.*

La vida fugaç

Prop d'una tanca ombrívola,
quan el sol, amb els seus raigs, daura les
muntanyes,
obre el seu bell pit, l'esplendor i la glòria
de les flors,
una rosa vermella.

Però les fulles, fragants i porpres,
envolten les espines,
i la tija es desmaia
amb agonies pàl·lides
quan el rei dels estels marxa del cel.

Aleshores, ben cansat aprenc
que la bellesa terrenal, com una flor
envoltada de tristeses,
en la seva vida efimera, llangueix i mor.

Antonio Lotti

Crucifixus

*Crucifixus etiam pro nobis
sub Pontio Pilato,
passus et sepultus est.*

Crucificat

Crucificat després per nosaltres
sota el poder de Ponç Pilat;
patí i fou sepultat.

Antonio Vivaldi

Laetatus sum

(David, salm gradual o de pelegrinatge
núm. 121)

*Laetatus sum in his quae dicta sunt mihi:
In domum Domini ibimus.
Stantes erant pedes nostri,
in atriis tuis, Jerusalem.
Jerusalem, quae aedificatur ut civitas:
cujus participatio ejus in idipsum.
Illuc enim ascenderunt tribus,
tribus Domini:
testimonium Israël,
ad confitendum nomini Domini.
Quia illic sederunt sedes in iudicio,
sedes super domum David.
Rogate quae ad pacem sunt Jerusalem,
et abundantia diligentibus te.
Fiat pax in virtute tua,
et abundantia in turribus tuis.
Propter fratres meos et proximos meos,
loquebar pacem de te.
Propter domum Domini Dei nostri,
quaesivi bona tibi.*

*Gloria patri et filio et spiritui santo
Sicut erat in principio
Et nunc et semper et in secula saeculorum.
Amen.*

Quina alegria

Quina alegria quan em van dir:
“Anem a la casa del Senyor.”
Ja han arribat els nostres peus
al teu llindar, Jerusalem.
Jerusalem, ciutat ben construïda,
conjunt harmoniós;
és allà que pugen les tribus,
les tribus del Senyor
a complir l'aliança d'Israel,
a lloar el nom del Senyor.
Allí hi ha els tribunals de justícia,
els tribunals del palau de David.
Augureu la pau a Jerusalem:
“Que visquin segurs els que t'estimen,
que sigui inviolable la pau dels teus murs,
la quietud dels teus merlets!”
Per amor dels meus germans i amics,
deixeu-me dir: “Que hi hagi pau dintre teu.”
Per la casa del Senyor, nostre Déu,
et desitjo la felicitat.

Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant,
com era al principi,
ara i sempre, pels segles dels segles.
Amén.

Antonio Vivaldi

Gloria

Gloria in excelsis Deo,

Et in terra pax hominibus bonae voluntatis.

*Laudamus te, Benedicimus te,
Adoramus te, Glorificamus te,*

Gratias agimus tibi

Propter magnam gloriam tuam,

*Domine Deus, Rex caelestis,
Deus Pater omnipotens.*

Domine fili unigenite, Jesu Christe,

Domine Deus, Agnus Dei, Filius patris,

Glòria

Glòria a Déu a dalt del cel,

i a la terra pau als homes que estima el
Senyor.

Us lloem, us beneïm,
us adorem, us glorifiquem.

Us donem gràcies,

per la vostra immensa glòria,

Senyor Déu, Rei celestial,
Déu Pare omnipotent,

Senyor, Fill unigènit, Jesucrist,

Senyor Déu, Anyell de Déu, Fill del Pare,

Qui tollis peccata mundi, miserere nobis.

*Qui tollis peccata mundi,
suscipe deprecationem nostram.*

*Qui sedes ad dexteram Patris,
miserere nobis.*

*Quoniam tu solus sanctus,
Tu solus Dominus,
Tu solus Altissimus, Jesu Christe,*

Cum Sancto Spiritu in gloria Dei Patris.

Amen.

Vós, que lleveu el pecat del món, tingueu pietat de nosaltres;
Vós, que lleveu el pecat del món, acolliu la nostra súplica.

Vós, que seieu a la dreta del Pare, tingueu pietat nosaltres.

Perquè vos sou l'únic Sant,
Vós l'únic Senyor,
Vós l'únic Altíssim, Jesucrist,

Amb l'Esperit Sant en la glòria de Déu Pare.
Amén.

Biografies

Laia Frigolé, soprano

Neix a Girona. Llicenciada en filologia catalana i amb estudis superiors de solfeig i piano, es titulà en cant històric a l'ESMUC, on estudià amb Marta Almajano. Posteriorment ha estudiat amb Mireia Pintó i ha rebut *masterclasses* de cantants com Rosa Domínguez i Carlos Mena, a més de participar en projectes formatius europeus com l'Académie Concert d'Ambronay, Génération Baroque, La Nuova Fabbrica dell'Opera Barocca i la tercera Acadèmia de Formació Professional (sota la direcció de Jordi Savall). Guanyà una beca d'excel·lència de la Fundació Victoria de los Àngeles i la Beca Bach de la Fundació Bach Zum Mitsingen.

Ha cantat com a solista sota la direcció de Leonardo García-Alarcón, Chiara Anchini, Lorenzo Coppola, Luca Pianca, Jean Tubery, Martin Gester, Xavier Puig i Dani Espasa, entre d'altres, la qual cosa l'ha portat pels escenaris i festivals de música antiga més prestigiosos d'Europa. Col·labora regularment amb grups especialitzats en música antiga, com l'Ensemble Méridien, Cappella Mediterranea, Canto Coronato, La Grande Chapelle i Mos Azimans, entre d'altres.

Entre les seves gravacions, destaca *Il Diluvio Universale* (Ambronay Éditions, 2010, guardonat amb el Diapason d'Or) i el disc *A German Soul* amb l'Ensemble Méridien (Brilliant Classics, 2014).

Oriol Rosés, contratenor

Estudis musicals al Conservatori Superior del Liceu amb C. Fondevila i E. Giménez, al Departament de Música Antiga de l'ESMUC i amb K. Widmer (Basilea), R. Expert (París), N. Argenta (Londres) i C. Sanner (Estats Units). Premi d'Honor de Cant del Conservatori del Liceu i guardonat per l'Acadèmia d'Estiu del Mozarteum de Salzburg, ha actuat amb formacions com l'Ensemble Meridien, Canto Coronato, Harmonia del Parnàs, CCPMC i Orfeo Català, Orquestra Barroca Catalana, ONCA i Terrassa 48, al Mozarteum de Salzburg, auditoris de Castelló, Lleida i Girona, i al Palau de la Música Catalana.

També col·labora amb la Kammeroper im Rathaushof de Constança (Alemanya), Aestas Musica al Teatre Nacional de Varaždin (Croàcia), Camerata de Lausana i Dag Oude Muziek (Bèlgica). En el repertori contemporani, ha col·laborat amb l'OSV, Orquestra de l'Acadèmia del Gran Teatre del Liceu, Scottish Opera; amb el Festival de Cadaqués, Festival Òpera de Butxaca i amb Carles Santos al Teatre Lliure de Barcelona i al Teatro Español de Madrid, i també amb el Copenhagen Re:New 2008 i el Festival d'Edimburg. És professor del Conservatori Superior de Música del Liceu.

Cor de Noies de l'Orfeo Català

Forma part de l'Escola Coral de l'Orfeo Català, amb seu al Palau de la Música Catalana, i està integrat per trenta-quatre cantaires de setze a vint-i-cinc anys, la majoria de les quals van iniciar la formació musical als cors infantils de l'entitat. Fundat l'any 2000 i dirigit per Lluís Vilamajó els primers set anys, actualment Buia Reixach i Feixes n'és la directora i Josep Surinyac el pianista.

El Cor ha treballat amb diversos directors, com Xavier Sans, Javier Busto i Tomàs Grau; i professors de cant, com Dolors Aldea i Francisco Poyato, entre d'altres. També ha col·laborat amb l'organista David Malet i l'orquestra Camera Musicae.

Ha actuat arreu del Principat, a l'Estat i fora de les nostres fronteres: París, Frankfurt i Mainz, entre altres ciutats. Ha participat en festivals, cicles de concerts i concursos. El 2005 va rebre el segon premi en la modalitat de cors de noies del Concurs del Festival Internacional de Música de Cantonigròs. També ha participat en actes culturals diversos.

L'any 2002 va col·laborar en l'enregistrament del CD *Cantem aquest Nadal*, el 2004 enregistrà el CD *Viatjant...* –una selecció de cançons tradicionals catalanes, d'altres països i música religiosa– i darrerament ha editat el CD *Germinans* per a Columna Música amb un recull d'obres per a cor de veus blanques i orgue en col·laboració amb l'organista David Malet.

El juny de 2014 estrenà *Els planetes* de Jordi Domènech, obra escrita expressament per al Cor.